

ไทยโพสต์

Thal Post
Circulation: 850,000
Ad Rate: 1,200

Section: First Section/บทความ

วันที่: พุธที่ 21 พฤษภาคม 2569

ปีที่: 30 ฉบับที่: 10777

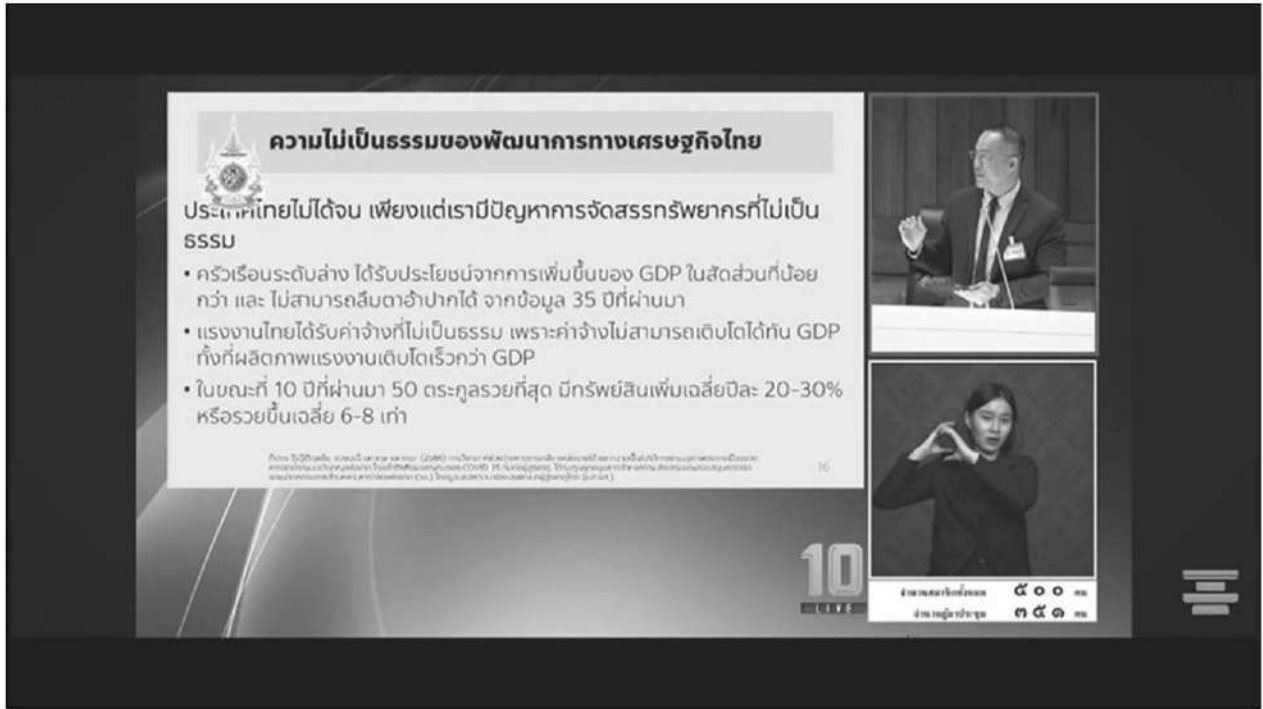
หน้า: 4(บน)

Col.Inch: 96.80 Ad Value: 116,160

PRValue (x3): 348,480

ศิลปิน: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: บทความพิเศษ: ถ้าไม่กู้เงิน 4 แสนล้านบาท ประเทศจะหารายได้มา...

ถ้าไม่กู้เงิน 4 แสนล้านบาท ประเทศจะหารายได้มาจากไหน?

ก การกู้เงิน 4 แสนล้านบาท เมื่อเทียบกับ GDP ไทย ประมาณ 18.97 ล้านล้านบาท จะคิดเป็นราว 2.1% ของ GDP ซึ่งถือว่าเป็นมาตรการขนาดใหญ่พอมินยัตย ครงชฐกิจมหภาค เพื่อเป้าหมายเพิ่มให้ GDP โตขึ้นอีก 0.8% โดยหากกู้เต็มจำนวนจะทำให้หนี้สาธารณะไทยเพิ่มขึ้นอีกราว 3% ของ GDP ทำให้เข้าใกล้เพดานหนี้สาธารณะ 70%

ในระยะสั้นเม็ดเงินดังกล่าวสามารถช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ การจ้างงาน และการลงทุนได้ โดยเฉพาะหากนำไปใช้กับโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยี หรือโครงการที่เพิ่มผลิตภาพของประเทศ แต่ในระยะ ยาวผลลัพธ์จะขึ้นอยู่กับคุณภาพของการใช้จ่าย เพราะแม้การกู้จะช่วย

พยุงเศรษฐกิจได้ แต่ก็ทำให้ภาระดอกเบี้ยและข้อจำกัดทางการคลัง ในอนาคตเพิ่มขึ้นเช่นกัน อีกทั้งการกู้เงินในประเทศเป็นหลัก จะทำให้เกิด Crowding out effect คือ รัฐบาลกู้เงินแข่งกับภาคเอกชน ทำให้เงินกู้เอกชนมีจำกัดและมีต้นทุนการกู้เงินของเอกชนเพิ่มสูงขึ้น

อย่างไรก็ตาม การกู้เงินครั้งนี้ก็น่าจะผ่านความเห็นชอบทั้งสภา ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ตลอดจนคณะกรรมการกฤษฎีกา นโยบาย การใช้เงินกู้ ซึ่งมีปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธาน

คำถามพื้นฐานของบทความนี้ คือ หากประเทศไทยไม่กู้เงิน 4 แสนล้านบาท แล้วเราจะหาแหล่งรายได้มาจากไหน? คำตอบในเชิง เทคนิคมีชัดเจนอยู่แล้ว เพราะรัฐมี “เมนู” มาตรการอยู่ในมือครบถ้วน และตัวเลขประมาณการรายได้ก็ชัดเจน จากเอกสารศึกษาของหน่วยงานเศรษฐกิจแห่งหนึ่ง สามารถจัดเก็บช่วงปี 2566-2570 ที่รวมแล้วแตะราว 4 แสนล้านบาท ประเด็นจึงไม่ใช่ “ไม่รู้จักเก็บจากไหน” แต่เป็น “จะเลือกเก็บอย่างไร และเมื่อใด”

ในระยะสั้นถึงกลาง **ภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT)** คือแหล่งรายได้ที่ทรงพลังที่สุด การปรับอัตราเพียงเล็กน้อยสามารถสร้างรายได้ระดับหลายหมื่นถึงแสนล้านบาท สะท้อนว่าฐานภาษีการบริโภคของไทย กว้างและจัดเก็บได้มีประสิทธิภาพ แต่ข้อจำกัดก็คือ ภาษีทางอ้อมมีลักษณะถอยหลัง (regressive) กระทบครัวเรือนรายได้น้อยมากกว่า รายได้สูง หากรัฐพึ่งพา VAT เป็นแกนหลักโดยไม่ออกแบบมาตรการ ชดเชยที่เพียงพอ ย่อมถูกตั้งคำถามในด้านความเป็นธรรม

ในขณะที **ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (PIT)** และ **ภาษีนิติบุคคล**

ไทยโพสต์

Thail Post
Circulation: 850,000
Ad Rate: 1,200

Section: First Section/บทความ

วันที่: พุธที่ 21 พฤษภาคม 2569

ปีที่: 30

ฉบับที่: 10777

หน้า: 4(บน)

Col.Inch: 96.80 Ad Value: 116,160

PRValue (x3): 348,480

ศิลปิน: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: บทความพิเศษ: ถ้าไม่กู้เงิน 4 แสนล้านบาท ประเทศจะหารายได้มา...

(CIT) ยังมี "พื้นที่นโยบาย" อีกมาก ไม่ว่าจะเป็นการขยายฐานภาษี การทบทวนค่าลดหย่อนที่กระจุกกระจาย การรวมรายได้จาก capital gains เข้าฐานภาษี การปรับอัตราสำหรับรายได้สูง หรือการจำกัด การนำผลขาดทุนมาหักในอนาคต (loss carry forward) มาตรการ เหล่านี้ช่วยเพิ่มรายได้และยกระดับความก้าวหน้า (progressivity) ของระบบภาษี แต่ในทางปฏิบัติให้รายได้ "ค่อยเป็นค่อยไป" และ เผชิญแรงต้านทางการเมืองอันทรงพลัง รวมทั้งเราเห็นกรณี "ไม่รับ เงินสด" ของร้านดังหรือยานคนจีน อันอาจจะเป็นช่องทางทุจริตของ ระบบการประเมินและจัดเก็บภาษี

อีกเสาหลักคือ **ภาษีสรรพสามิต** ซึ่งสามารถใช้ทั้งเพื่อหาราย ได้และกำหนดพฤติกรรม จากพลังงาน สุรา ยาสูบ ไปจนถึงภาษี สิ่งแวดล้อม เช่น ความเค็มหรือบรรจุดังที่พลาสติก กลุ่มนี้ให้รายได้ ระดับค่อนข้างน้อยถึงปานกลาง แต่มีข้อดีเชิงนโยบายสาธารณะ (positive externalities on health/environment) อย่างไรก็ตาม การ พึ่งพาภาษีพลังงานต้องระวังผลกระทบต่อเศรษฐกิจและต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะในช่วงเศรษฐกิจปัจจุบัน

นอกจากนี้ยังมี "รายได้ที่รั่วไหล" ที่สามารถดึงกลับมาเข้าระบบ ได้ เช่น VAT จากสินค้านำเข้ามูลค่าต่ำ ภาษีธุรกรรมทางการเงิน การ จัดเก็บจากเศรษฐกิจดิจิทัล และการปิดช่องว่างภาษีของธุรกิจข้าม ชาติ มาตรการเหล่านี้ไม่ได้หรือหาในเชิงตัวเลขเท่า VAT แต่สำคัญ ต่อความเป็นธรรมแนวนอน (horizontal equity) คือ คนรายได้เท่ากัน ควรจะเสียอัตราเดียวกัน และความเป็นธรรมแนวตั้ง (vertical equity) คือ คนมีโอกาสดำเนินผลประโยชน์มากกว่าควรเสียภาษีมากกว่า

ดังนั้น หากตอบให้ตรงคำถาม ประเทศจะหารายได้จากไหน คำตอบโดยสรุปจากเอกสารศึกษาของหน่วยงานเศรษฐกิจ คือ

1. **เพิ่มภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT)** อย่างมีจังหวะขั้นตอน พร้อม มาตรการชดเชยผู้มีรายได้น้อย
2. **ขยายฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (PIT) และ ภาษี นิติบุคคล (CIT)** ให้สะท้อนความสามารถในการจ่ายจริงมากขึ้นและ เป็นธรรม
3. **ใช้สรรพสามิตเชิงนโยบาย** เพื่อช่วยเสริมรายได้
4. **อุดช่องโหว่การจัดเก็บ** ในเศรษฐกิจใหม่และเพิ่มความเป็น ธรรม

แต่เหตุผลที่ "เรายังไปไม่ถึง" ไม่ได้อยู่ที่เครื่องมือ หากอยู่ที่ การเมืองของการปฏิรูปภาษี การขึ้น VAT ให้รายได้มากแต่ก็กระทบ วงกว้าง การเก็บจากคนรวยเป็นธรรมมากกว่าแต่ก็เผชิญแรงดันสูง ภาษีสรรพสามิตสร้างทั้งรายได้และนโยบายแต่ก็จะกระทบราคาสินค้า ในชีวิตประจำวัน เมื่อทุกทางมีต้นทุนทางการเมือง รัฐจึงมักเลือกทาง ที่ "พอไปได้" มากกว่าทางที่ "ดีที่สุด"

โจทย์ที่แท้จริงของประเทศจึงเป็นการออกแบบ **ชุดนโยบาย**

(policy package) ที่รักษาสถิติระหว่าง การหารายได้-ความเป็น ธรรม-การยอมรับของสังคม เช่น การขึ้น VAT แบบค่อยเป็นค่อย ไปควบคู่เงินโอนเป้าหมาย การลดสิทธิหักลดหย่อนที่ไม่จำเป็น การ กำหนดสรรพสามิตที่สะท้อนต้นทุนภายนอก (externalities) อย่าง โปร่งใส และการลงทุนในระบบข้อมูลเพื่อปิดช่องโหว่ หากทำได้พร้อม กัน ระบบภาษีไทยจะไม่แค่ "รู้คำตอบ" แต่เริ่ม "ไปถึงคำตอบ" ได้ จริงในเชิงปฏิบัติ

อีกทั้งเมื่อเร็วๆ นี้ ทาง 101 PUB (101 Public Policy Think Tank) มีผลโพลพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่พร้อมจ่ายภาษีมากขึ้น หาก รัฐขยายบทบาทและบริการสาธารณะที่ดีขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น ในประเด็น ภาษีก้าวหน้าและสวัสดิการ แนวทางที่ประชาชนยอมรับมากที่สุด คือ การเก็บภาษีอัตราก้าวหน้า แล้วจัดสวัสดิการให้ผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า (เช่น คนจน) อีกทั้งผลสำรวจชี้ให้เห็นว่า ควรเพิ่มภาษีกับกลุ่มคนรายได้ สูงและธุรกิจขนาดใหญ่/ข้ามชาติ จึงเป็นทิศทางที่ดีว่า ผลสำรวจ จากหลายจังหวัดทั่วประเทศและทางออนไลน์ มีข้อคิดเห็นที่สมเหตุสม ผลตามหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์

สุดท้ายแล้ว ผู้เขียนเห็นว่า นักเศรษฐศาสตร์และหน่วยงานทั้ง ภาครัฐหรือองค์กรระหว่างประเทศมีข้อเสนอมากมายเรื่องการปฏิรูป การคลัง ทั้งการปฏิรูปภาษีและปฏิรูปงบประมาณ แต่รัฐบาลก็ เลือกจะกู้เงิน ทำให้ชนวนระเบิดถึงการกู้เงินเพื่อโครงการไทยเข้มแข็ง ซึ่งมีปัญหาทุจริตเชิงนโยบายอย่างกว้างขวาง และน่าสนใจยิ่งไปกว่า นั้นว่า รัฐมนตรีในสมัยนั้นก็ยังคงมีหลายคนหลายตระกูลที่มีอำนาจ เป็นรัฐบาลในปัจจุบัน ดังนั้น เมื่อรัฐบาลยังเลือกกู้แทนปฏิรูปภาษี คำถามจึงไม่ใช่เรื่อง "ขาดทางเลือก" หากเป็นเรื่อง "ขาดเจตจำนง ทางการเมือง" มากกว่า ซึ่งแน่นอนว่า การกู้เงินอาจจ่ายในวันนี้ แต่ ต้นทุนทั้งหมดจะถูกส่งต่อไปยังคนรุ่นต่อไปในวันหน้าอย่างแน่นอน

หมายเหตุ : ทักษะหรือข้อคิดเห็นใดๆ ที่ปรากฏในบทความนี้ เป็นความเห็นส่วนบุคคลของผู้เขียนบทความ.

รศ.ดร.กัปกร จีระจิตกุลชัย
คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 150,000
Ad Rate: 1,250

Section: First Section/World Beat

วันที่: พุธที่ 21 พฤษภาคม 2569

ปีที่: 39

ฉบับที่: 13167

หน้า: 12(บน), 8

Col.Inch: 156.88 Ad Value: 196,100

PRValue (x3): 588,300

ศิลปิน: สีสี่

หัวข้อข่าว: 'จีนมา ญี่ปุ่นไป' บริษัทแห่ง 'เอ็กซ์แพท' ในไทยกลับบ้าน

'จีนมา ญี่ปุ่นไป'
บริษัทแห่ง 'เอ็กซ์แพท' ในไทยกลับบ้าน
> 8

'จีนมา ญี่ปุ่นไป' บริษัทแห่ง 'เอ็กซ์แพท' ในไทยกลับบ้าน

กรุงเทพธุรกิจ ● สื่อญี่ปุ่น
อย่างนิกเกอิ เอเชีย รายงาน
สถานการณ์ของ “พนักงาน
บริษัทญี่ปุ่นในไทย” ว่า ในช่วง
ไม่กี่ปีที่ผ่านมา ญี่ปุ่นได้ลดจำนวน
ชาวญี่ปุ่นที่ทำงานในประเทศไทย
ลงอย่างมาก เพื่อพยายาม
รักษาขีดความสามารถแข่งขัน
ของตนเองในภาวะเศรษฐกิจ
ที่ยากลำบากมากขึ้น จาก “อิทธิพล
ของจีน” ที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น รวมถึง
ปัจจัยค่าเงินบาทที่แข็งค่า และ
การเติบโตทางเศรษฐกิจที่ชะลอตัว
ในขณะที่คาดว่าบริษัทญี่ปุ่น
จะยังคงลดจำนวนพนักงานชาวญี่ปุ่น
ในไทยต่อไป นักวิเคราะห์บางส่วน
เตือนว่า บริษัทเหล่านี้จำเป็นต้อง

ปรับกลยุทธ์ใหม่ในเรื่องการ
หันมาใช้บุคลากรท้องถิ่นโดยเฉพาะ
การจ่ายค่าตอบแทน หากต้องการ
รักษาความสามารถในการแข่งขัน
กับคู่แข่ง
“บริษัทญี่ปุ่นกำลังลดจำนวน
พนักงานชาวต่างชาติลง เป้าหมาย
หลักๆ คือเพื่อผลักดันการใช้
ผู้บริหารท้องถิ่นและเพิ่ม
ประสิทธิภาพผลประกอบการ”
ยู ทาเคฮิสะ เลขาธิการหอการค้า
ญี่ปุ่น-กรุงเทพฯ กล่าว
คัตสึฮิโระ แจ็ค นากามูระ
ผู้ก่อตั้งและซีอีโอของ Asian
Identity บริษัทที่ปรึกษาด้านการ
บริหารระดับภูมิภาคในกรุงเทพฯ
ซึ่งดำเนินธุรกิจมา 12 ปี กล่าวว่า

“เรื่องนี้มาจากนโยบายที่ชัดเจน
ของสำนักงานใหญ่บริษัทญี่ปุ่น
ที่ต้องการลดจำนวนเอ็กซ์แพทเพื่อ
ลดต้นทุน” และยังมีอีกเป้าหมายหนึ่ง
คือ ต้องการผลักดันการใช้
บุคลากรท้องถิ่นในองค์กรให้มากขึ้น
ผู้สังเกตการณ์ชาวญี่ปุ่นรายหนึ่ง
ซึ่งไม่เปิดเผยชื่อ กล่าวว่า การเรียก
พนักงานกลับประเทศยังเกิดจาก
ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มี
ประสบการณ์ในญี่ปุ่นเอง เนื่องจาก
จำนวนประชากรที่ลดลง พร้อม
ระบุว่า “บริษัทญี่ปุ่นในไทยยังลด
จำนวนพนักงานต่างชาติลงได้อีก”
จากข้อมูลกระทรวงการ
ต่างประเทศของไทย ระบุว่า จำนวน
ชาวญี่ปุ่นในไทยลดลงไปแล้วถึง

ราว 15% นับตั้งแต่ช่วงการระบาด
ของโควิด-19 จนเหลือเพียงประมาณ
70,000 คนในปัจจุบัน
“ถ้ามองในมุมมอง อาจกล่าว
ได้ว่าบริษัทญี่ปุ่นกำลังหันมาใช้
แรงงานท้องถิ่นมากขึ้น และ
เปิดโอกาสให้คนไทยได้รับตำแหน่ง
งานที่เดิมเคยเป็นของชาวญี่ปุ่น”
ศ.ดร.ภวิตา ปานะนนท์ จาก
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าว
“แต่ถ้ามองในมุมลบ เรื่อง
นี้สะท้อนว่าไม่มีการลงทุนใหม่
จากญี่ปุ่นเข้ามา” ศ.ดร.ภวิตา กล่าว
“การลงทุนจาก จีน เข้ามาแทนที่ในแง่
กระแสเงินลงทุนในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา
เรารู้ว่าจีนกำลังรุกหนัก ขณะที่ญี่ปุ่น

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 150,000
Ad Rate: 1,250

Section: First Section/World Beat

วันที่: พุธที่ 21 พฤษภาคม 2569

ปีที่: 39

ฉบับที่: 13167

หน้า: 12 (บน), 8

Col.Inch: 156.88 Ad Value: 196,100

PR Value (x3): 588,300

ศิลปิน: สีสี่

หัวข้อข่าว: 'จีนมา ญี่ปุ่นไป' บริษัทแห่งส่ง'เอ็กซ์แพท'ในไทยกลับบ้าน

กำลังทยอยออกไป”

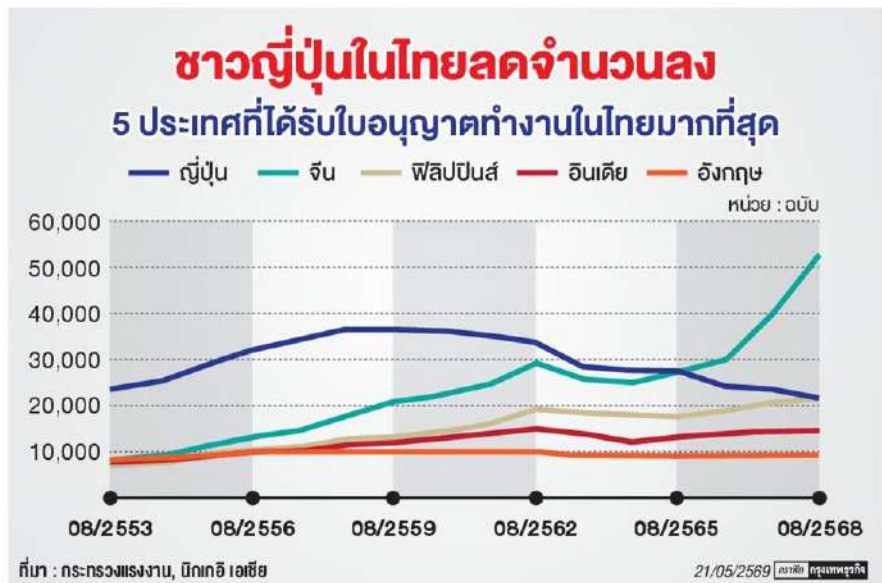
อิทธิพลจีนเริ่มเข้ามาแทนที่

นากามูระกล่าวว่า “ผู้ผลิตรถยนต์ไฟฟ้าจีนเข้ามาในตลาดอย่างหนัก โดยรวมแล้วค่ายรถญี่ปุ่นสูญเสียส่วนแบ่งตลาดในไทยไปถึงราว 10-15%”

ทั้งนี้ ญี่ปุ่นครองสัดส่วนมากถึงราว 40% ของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในไทยมาตั้งแต่ทศวรรษ 1980 โดยใบอนุญาตทำงานสำหรับผู้บริหารต่างชาติระดับสูง นับเป็นตัวชี้วัดสำคัญของการมีส่วนร่วมทางธุรกิจจากต่างชาติในไทย และในช่วงที่เศรษฐกิจไทยเติบโตสูง ญี่ปุ่นถือครองใบอนุญาตประเภทนี้มากที่สุดเสมอ

ข้อมูลของกรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน พบว่า จำนวนใบอนุญาตทำงานของชาวญี่ปุ่นเคยพุ่งแตะจุดสูงสุดในปี 2015 ที่ 36,622 ใบ ก่อนลดลงต่อเนื่องตลอดช่วง 10 ปีที่ผ่านมา จนเหลือเพียง 21,898 ใบในปีที่แล้ว หรือลดลงมากถึงราว 40%

จากข้อมูลยังพบว่า “จีน” ได้แซงหน้าญี่ปุ่นในเรื่องจำนวนใบอนุญาตทำงานไปแล้วตั้งแต่ปี 2023 และจนถึงเดือนส.ค.

ปีที่แล้ว จำนวนใบอนุญาตทำงานของชาวจีนเพิ่มขึ้นเกือบ 53,000 ใบ

โรงเรียน-สนามกอล์ฟ ก็กระทบด้วย

การลดจำนวนพนักงานญี่ปุ่นในไทยยังส่งผลกระทบต่อเนื่องไปถึงอีกหลายภาคธุรกิจด้วย ตั้งแต่โรงเรียนไปจนถึงสนามกอล์ฟ

การเข้ามาทำงานในไทยของชาวญี่ปุ่นมักจะมีทั้งครอบครัว ทำให้เกิดการก่อตั้งโรงเรียนสมาคมไทย-ญี่ปุ่น ในปี 1958 ที่มี

วิทยาเขตหลักในกรุงเทพฯ และอีกแห่งที่ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ในปี 2009 เพื่อรองรับครอบครัวชาวญี่ปุ่นที่ทำงานในโรงงานและนิคมอุตสาหกรรมบริเวณชายฝั่งตะวันออก โดยโรงเรียนทั้งสองแห่งรับเฉพาะนักเรียนญี่ปุ่นเท่านั้น

แต่สถานการณ์ที่เอ็กซ์แพทชาวญี่ปุ่นกำลังลดลงต่อเนื่องเช่นนี้ ยิ่งทำให้จำนวนนักเรียนลดลงหนักกว่าเดิม โรงเรียนไทย-ญี่ปุ่นกรุงเทพฯ เคยมีนักเรียนสูงสุดราว 3,000 คนในปี 2013 แต่ปัจจุบันเหลือเพียงแค่ 2,038 คน

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 150,000
Ad Rate: 1,250

Section: First Section/World Beat

วันที่: พุธที่ 21 พฤษภาคม 2569

ปีที่: 39

ฉบับที่: 13167

หน้า: 12(บน), 8

Col.Inch: 156.88 Ad Value: 196,100

PRValue (x3): 588,300

ศิลปิน: สีสี่

หัวข้อข่าว: 'จีนมา ญี่ปุ่นไป' บริษัทแห่ง'เอ็กซ์แพท'ในไทยกลับบ้าน

ถ้ามองในมุมลบ เรื่องนี้สะท้อนว่าไม่มีการลงทุนใหม่จากญี่ปุ่นเข้ามา การลงทุนจาก 'จีน' เข้ามาแทนที่ในแง่กระแสเงินลงทุนในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา เราเห็นว่าเงินกำลังรุกหนัก ขณะที่ญี่ปุ่นกำลังถอยออกไป

ในปี 2025 ส่วนที่วิทยาลัยราชวินิตนักเรียน ประมาณ 400 คนในเดือนเม.ย. 2025 ลดลง จากประมาณ 500 คนในปี 2019

สนามกอล์ฟบางพระอินเตอร์เนชั่นแนล กอล์ฟคลับ เคยเป็นศูนย์กลางกิจกรรม สันทนาการของชาวญี่ปุ่น ภายใต้การบริหาร ของญี่ปุ่นจนถึงเมื่อ 8 ปีก่อน แต่ปัจจุบัน บริหารโดยคนไทย และมีจำนวนนักกอล์ฟ "เกาหลีใต้" มากกว่าชาวญี่ปุ่นถึงกว่า 4 เท่า ไปแล้ว

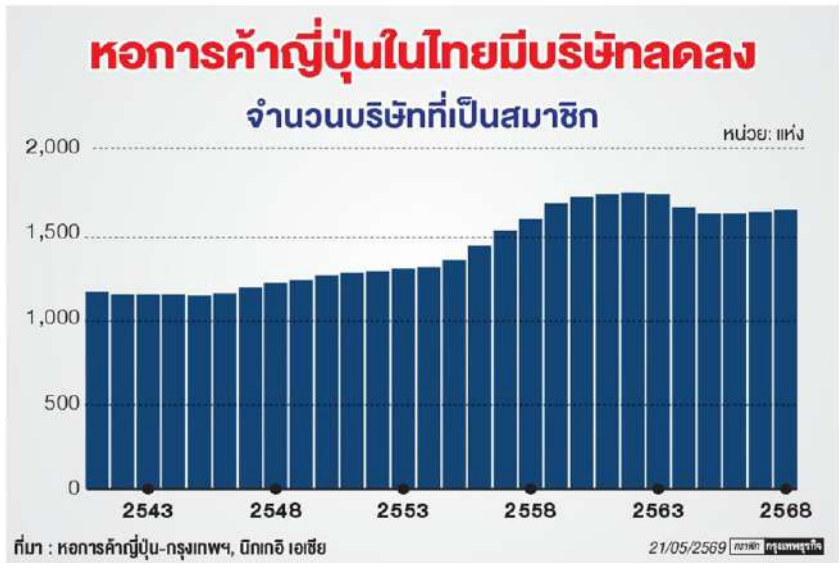
นากามูระจากบริษัท Asian Identity ซึ่งมีลูกค้าบริษัทขนาดใหญ่หลายรายรวมถึง Honda, Panasonic Automotive, Asahi Kasei, Denso และ JETRO มองว่า ปัจจุบันบริษัทเห็นโอกาสขยายธุรกิจครั้งใหญ่ ใน "เวียดนาม" และ "อินเดีย" ซึ่งเขาคาดว่า จะเปิดสำนักงานแห่งที่สองภายในปีนี้

จ้างคนไทยถูกกว่าคู่แข่งจีน-เกาหลีใต้

ในมุมมองของนากามูระ เขาวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักว่า บริษัทญี่ปุ่น "ล้มเหลว" ในการแข่งขันกับคู่แข่งจากจีนและ เกาหลีใต้ โดยเฉพาะในด้านค่าตอบแทน พนักงานคนไทย

"บทบาทของบริษัทญี่ปุ่นในไทย ที่ลดลงเกิดจากปัจจัยภายนอกหลายด้าน เช่น เงินเยนอ่อนค่า ความล่าช้าในการเปลี่ยนผ่านสู่รถยนต์ไฟฟ้า และการเติบโตอย่างรวดเร็ว ของคู่แข่งจีน รวมถึงปัจจัยภายใน เช่น ระบบ ค่าตอบแทนและการบริหารผลงานที่ยัง ไม่พัฒนา และความล่าช้าในการสร้าง บุคลากรท้องถิ่น"

หากเทียบระดับเงินเดือนของพนักงาน

ไทยในบริษัทญี่ปุ่นจะพบว่าโดยเฉลี่ยแล้ว ต่ำกว่าบริษัทคู่แข่งต่างชาติถึงราว 20-30%

"ตอนที่BYDเข้ามาตั้งโรงงานใหม่ในไทย ได้พยายามอย่างหนักในการดึงวิศวกรและ ผู้จัดการฝ่ายผลิตที่มีความสามารถจาก Mitsubishi และ Suzuki" นากามูระกล่าว และสุดท้ายซูซูกิก็ตัดสินใจปิดโรงงาน

ข้อมูลจากองค์การส่งเสริมการค้า ต่างประเทศของญี่ปุ่น (JETRO) ระบุว่า ปัจจุบันมีบริษัทญี่ปุ่นในไทยราว 6,000 แห่ง ซึ่งเพิ่มขึ้นประมาณ 200 แห่งระหว่าง ปี2020-2024เนื่องจากบริษัทที่ให้บริการขนาดเล็ก ในภาคการท่องเที่ยวและร้านอาหารเข้ามา แทนที่บริษัทขนาดใหญ่ที่ถอนตัวออกไป

ส่วนหอคการค้าญี่ปุ่นในไทยซึ่งเริ่มก่อตั้ง ในปี 1954 ด้วยบริษัทที่เป็นสมาชิกเพียง 30 แห่ง ได้ขยายตัวจนแตะระดับสูงสุด

1,772 แห่ง เมื่อปี 2019 แต่ปัจจุบันลดลง อยู่ที่ประมาณ 1,680 แห่ง ทว่าก็ยังมีความใหญ่ กว่าหอคการค้าอเมริกันที่ก่อตั้งหลังจากนั้น สองปี เกือบ 3 เท่า

ขณะที่บริษัทสหรัฐอยู่ในภาวะชะลอตัว เล็กน้อยตั้งแต่ปี 2015 โดยปีที่แล้ว บริษัท อเมริกันได้รับใบอนุญาตทำงานในไทย ต่ำกว่า 6,500 ใบ และปีนี้อาจถูก "ได้หวั่น" แข่งหน้า หลังจากได้หวั่นส่งพนักงานต่างชาติ เข้าไทยเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2010 โดยปีที่แล้ว ได้รับใบอนุญาตมากกว่า 6,000 ใบ ซึ่งยิ่งตอกย้ำ อิทธิพลทางธุรกิจของเอ็กซ์แพทเชื้อสายจีน ในไทยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 150,000
Ad Rate: 833

Section: First Section/ทัศนะ

วันที่: พุธที่ 21 พฤษภาคม 2569

ปีที่: 39

ฉบับที่: 13167

หน้า: 6(กลาง)

Col.Inch: 72.39 Ad Value: 60,300.87 PRValue (x3): 180,902.61

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: Now and Beyond: ธรรมภิบาลไทย หรือจะไม่มีแสงสว่างที่ปลาย...

กรุงเทพธุรกิจ
Now and Beyond
วิทยา คำนวณ
Thammasat Business School
witayad@tbs.tu.ac.th

ธรรมภิบาลไทย หรือจะไม่มีแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์

ปรบมือต่างๆ ให้
คณะกรรมการร่วมภาค
เอกชน (กกร.) กับการ
เปิดเผยผลการสำรวจ

เรื่องการทุจริตคอร์รัปชันของหน่วยงาน
ราชการต่างๆ การสำรวจที่ดำเนินการโดย
ภาคเอกชนครั้งนี้สะท้อนให้เห็นถึงหลายเรื่อง
เรื่องแรกคือ **เอกชนเหลืออดเหลือทน
ต่อปัญหาคอร์รัปชัน** ที่กัดกินสังคมและ
เศรษฐกิจไทยมานานวัน คอร์รัปชันได้
กลายเป็นต้นเหตุมหันตภัยที่กัดกร่อนความ
เท่าเทียมในการแข่งขัน สร้างภาระให้สังคม
และประชาชนในระยะยาวทั้งในเรื่องคุณภาพ
สินค้าและบริการ ความปลอดภัยของผู้บริโภค
รวมไปถึงปัญหาการใช้ทรัพยากรอย่าง
ไม่เป็นธรรม ยังไม่รวมการขาดความน่าเชื่อถือ
ในสายตาต่างชาติอีกด้วย

ประการที่สอง **ภาคเอกชนและภาค
เครือข่ายลั่นหวังกับรัฐบาล** ในการจัดการ
ปัญหาคอร์รัปชัน จนต้องออกแรงเองใน
การประกาศหรือจะเรียกว่าประจานหน่วย
งานที่มีเรื่องกินสินบนเป็นที่เลื่องลือ งานนี้
จะเรียกว่าเอกชนดับเครื่องชนหรือตบหน้า
รัฐบาลก็คงไม่ผิด และที่สำคัญคือไม่ว่าหน่วย
งานหรือนายกรัฐมนตรีจะออกมาพูดปฏิเสธ
ซึ่งขงอย่างไร ประชาชนเขาไม่เชื่อ เพราะเขา
ประสบพบเห็นเรื่องเหล่านี้มาจนชินในทุกระดับ
ของการติดต่อกับหน่วยงานรัฐ หรือ
แม้แต่บนทางเท้าและท้องถนน

**ผู้เขียนเองต้องติดต่อกับเทศบาลเมื่อ
ยื่นแบบขออนุญาตปลูกบ้าน กองช่างของ
เทศบาลเอาเรื่องไปดองไว้เป็นเดือน ตามแล้ว
ตามอีกไม่เคยเจอหัวหน้ากอง ลูกน้องก็
โยนกันไปโยนกันมา ที่สุดหัวหน้าติดต่อ
มาให้ไปพบที่โรงแรมแห่งหนึ่ง อ้างว่าติด
สัมมนาที่นั่น อย่างนี้จะให้แปลเจตนาว่า
อย่างไร**

เอาอีกสักตัวอย่าง เอกชนรายหนึ่งมีที่ดิน
หลายพันไร่อยู่ลึกไปจากถนนใหญ่มาก ถนน
ทางเข้าเป็นลูกรังทุรกันดาร ถ้าทำถนนลาดยาง
ใช้เงินสูงมากสมมติว่า 30 ล้าน เอกชนรายนี้

วิ่งเต้น สส. บ้านใหญ่ให้ทำโครงการโดย
อ้างเหตุผลต่างๆ นานาเพื่อขอขบหลวงมา
ปรับปรุงถนนเป็นถนนลาดยาง ทั้งๆ ที่ถนน
เส้นนี้ผ่านไปสูบ้านเรือนไม่กี่หลังคาเรือน
เมื่อโครงการได้รับอนุมัติ รัฐบาล
จ่ายค่าทำถนน 30 ล้าน เอกชนจ่ายให้ สส.
15 ล้านตามที่ตกลง แปลว่าประหยัดกว่าทำ
ถนนเองครึ่งหนึ่ง ขณะที่มูลค่าที่ดินเอกชน
เพิ่มขึ้นหลายเท่า ภาษีประชาชนถูกกดโก่ง
บนการสมคบคิดของนักการเมืองและเอกชน
นี่คืออีกกรณีของการทุจริตคอร์รัปชันเชิง
นโยบายที่ต้องระวังให้หนักกับการใช้เงิน
400,000 ล้านบาทที่กำลังจะมา

เมื่อพูดถึงคอร์รัปชัน หลายคนมัก
เปรียบเทียบประเทศเพื่อนบ้านที่จัดการกับ
ปัญหานี้ได้สำเร็จ จนสามารถเพิ่มคะแนน
ดัชนีการรับรู้คอร์รัปชัน (CPI) ขึ้นมาอยู่ใน
ระดับที่ดีได้ ขณะที่ประเทศไทยมีคะแนน
ไหลรูดลงไปทุกปีอย่างน่าอัศจรรย์

**จุดร่วมของประเทศที่สามารถจัดการ
กับปัญหาคอร์รัปชันได้ดีคือ การมีผู้นำ
ที่ถือธงนำในการจัดการกับคอร์รัปชัน**

**อย่างจริงจังเด็ดขาดไม่ใช่แค่ลมปาก มีการ
บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและ
มีบทลงโทษที่รุนแรง และนี่น่าจะเป็นสิ่งที่
ต้องเร่งแก้ไขในประเทศไทย**

หลังจากใช้มาตรการมากมายหลาย
อย่างมาตลอดในอดีตที่ผ่านมา มีหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องจนจะนับไม่ถ้วน แต่ยังไม่เห็น
การลงโทษที่เด็ดขาดชัดเจน เหมือนในจีน
เวียดนาม หรือสิงคโปร์ ทำให้ผู้ที่ทุจริตคดโกง
ไม่เกรงกลัว และยังคงลอยนวลอยู่ในสังคม

รัฐบาลทุกชุดที่ผ่านมาไม่เคยเอาจริง
เอาจังกับการปราบปรามคอร์รัปชัน เพราะ
นักการเมืองต่างก็มีชนนักบักหลังด้วยกัน
ทั้งสิ้น **ยิ่งผู้นำออกมาพูดว่าใครเปิดเผยข้อมูล
คอร์รัปชันต้องพร้อมถูกฟ้องกลับด้วย
ประชาชนยิ่งไม่เห็นแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์
ในเรื่องนี้จากนักการเมือง**

การลุกขึ้นมาของภาคีเครือข่ายเอกชน
และประชาสังคม อาจจะเป็นความหวังที่
พอจะเป็นที่พึ่งได้บ้างในยามที่บ้านเมือง
มืดมนจากเงาต่ำของคอร์รัปชัน การปลูก
ภาคประชาสังคมอาจจะเป็นทางออกสุดท้าย

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 150,000
Ad Rate: 833

Section: First Section/ทัศนนะ

วันที่: พุธที่ 21 พฤษภาคม 2569

ปีที่: 39

ฉบับที่: 13167

หน้า: 6(กลาง)

Col.Inch: 72.39 Ad Value: 60,300.87 PRValue (x3): 180,902.61

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: Now and Beyond: ธรรมาภิบาลไทย หรือจะไม่มีแสงสว่างที่ปลาย...

ในเรื่องนี้หน่วยงานเอกชนและประชาสังคม ต้องออกมาเสนอข้อมูลให้มากและต่อเนื่อง สร้างมวลชนที่เข้มแข็งในเรื่องธรรมาภิบาล ให้เกิดความตระหนักว่าการทุจริตคอร์รัปชัน ไม่ใช่เรื่องธรรมดาที่ทุกคนต้องยอมอ่อนข้อ หรือรับสภาพโดยดูเฉยๆอย่างไม่มีทางเลือก

คนตัวเล็กๆ ในสังคมสามารถมี บทบาทได้ ไม่ว่าจะเป็น การปฏิเสธรูปให้และการรับ การส่งเสียงแจ้งเหตุในฐานะผู้เป่า นกหวีด (whistleblower) ด้วยสำนึกที่ว่า ธรรมาภิบาลสร้างได้จากคนตัวเล็กตัวน้อย เพื่อให้เมืองไทยใสสะอาดกว่านี้ โดยไม่ต้อง รอนักการเมืองที่ไม่อาจเป็นที่พึ่งได้

เพื่อปลูกการสร้างธรรมาภิบาลใน สังคมไทย ในยามที่รัฐไม่อาจเป็นที่พึ่ง จึง ขอใช้โอกาสนี้เชิญชวนผู้สนใจเข้าร่วมการ สัมมนาครั้งสำคัญ **“ปลูกพลังธรรมาภิบาล ในองค์กร”** ที่จะประกาศว่าภาคประชาสังคม รอไม่ได้ที่จะต้องลุกขึ้นมาต่อต้านการคอร์รัปชัน ด้วยการสร้างเครือข่ายธรรมาภิบาลที่แข็งแกร่ง ร่วมกันสนับสนุนกันและกันในการเปิดโปง และต่อต้านการประพฤติมิชอบในทุกวงการ ทั้งในองค์กรที่ตัวเองสังกัด หน่วยงานที่ต้อง ใช้บริการทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจน สังคมในวงกว้าง

การสัมมนานี้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม ในวาระ 100 ปีชาตกาลศาสตราจารย์สังเวียน อินทรวิชัย ผู้ทุ่มเทให้กับการสร้างธรรมาภิบาล ในองค์กรไทย การสัมมนาจะมีขึ้นในวันที่ **4 มิถุนายน 2569 ที่หอประชุมสังเวียน อินทรวิชัย ชั้น 7 อาคารตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย** จัดโดยคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย ผู้สนใจลงทะเบียนได้โดย ไม่มีค่าใช้จ่ายที่ www.tbs.tu.ac.th

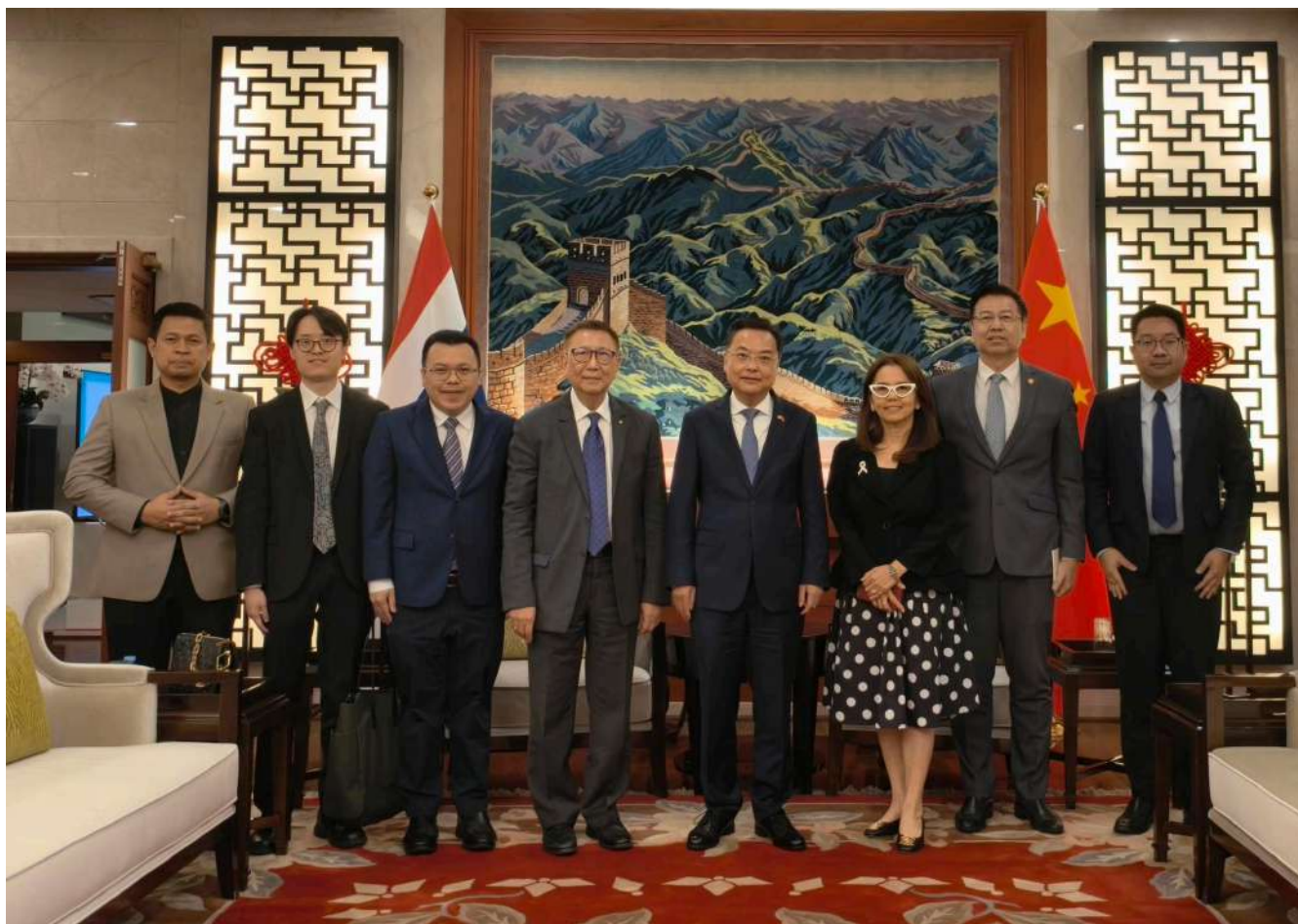
มาร่วมพูดคุยให้รู้กันไปว่าธรรมาภิบาลไทย จะไม่มีแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์ให้คาดหวัง ได้ทั้งวันนี้และวันไหนๆ หรืออย่างไร

หน้าแรก (<https://www.thailandindepth.com/>) / ข่าวสาร (<https://www.thailandindepth.com/content/>) / Politics (https://www.thailandindepth.com/content/list?cat_id=1) / วงน้ำชา 3 ชั่วโมง: กูตจินเปิดบ้านคุยลึก "สี-ทรัมป์" กับอนาคตแลนด์บริดจ์ไทย

วงน้ำชา 3 ชั่วโมง: กูตจินเปิดบ้านคุยลึก "สี-ทรัมป์" กับอนาคตแลนด์บริดจ์ไทย

2026-05-20 15:54:49

THAILAND

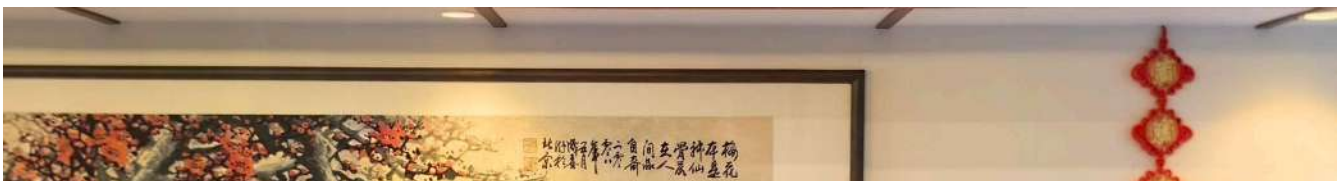
IN-DEPTH

สถานเอกอัครราชทูต (https://www.thailandindepth.com/indpt) การไทย 7 คน เมื่อช่วงสาย ๆ ของวันที่ 19 奉中经纬 เพื่อหารือผลการประชุมสุดยอดผู้นำระหว่าง สีจิ้นผิง ประธานาธิบดีจีน กับ โด널ด์ ทรัมป์ ประธานาธิบดีสหรัฐฯ ที่ได้มีการหารือที่กรุงปักกิ่ง เมื่อวันที่ 14-15 พฤษภาคม 2026

โดยรองศาสตราจารย์ ดร.อัครศรี พาณิชสาส์น อาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้เปิดเผยประสบการณ์ในวงน้ำชาครั้งนี้ในแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียส่วนตัวว่า รอบนี้ได้มีการหารือกันที่บ้านพักท่านทูต Ambassador's Residence ภายในสถานทูตจีน และทางเจ้าภาพจีน ได้ตั้งวงหารือแบบ Free Discussion อย่างเต็มที่นานถึง 3 ชั่วโมง ซึ่งนักวิชาการได้ก็ว่าได้แสดงทัศนะกันแบบตรง ๆ กับทูตจีน

"พวกเรา นักวิชาการไทยก็แสดงความเห็นกันไปแบบชัด ๆ ตรง ๆ อาจารย์เองมองว่า ความชื้นมันที่ปักกิ่งระหว่างสองผู้นำอาจจะแค่ 'เกมซื้อเวลา' และหวังว่าสองมหาอำนาจจะสามารถหลีกเลี่ยง 'กับดักธูซิดิดิส' (Thucydides Trap) ไม่ให้เกิดความขัดแย้งไปถึงขั้นทำสงครามสู้รบกัน และเราคาดหวังว่าจีนจะมีบทบาทช่วยคลี่คลายปัญหาอื่น ๆ ที่จะกระทบไทยและภูมิภาคได้อย่างแท้จริง เช่น ปัญหาการปิดช่องแคบฮอร์มุซ และปัญหาห่วงโซ่อุปทานในระดับภูมิภาคเกิดการหยุดชะงัก (Regional Supply Chain Disruption) "

รศ.ดร.อัทธพรศรี ยังกล่าวต่ออีกว่า ในช่วงท้ายตนได้สอบถาม จาก เจี้ยนเว่ย เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย ไปตรง ๆ เกี่ยวกับท่าทีของจีนต่อโครงการแลนด์บริดจ์ ว่าทางจีนคิดอย่างไร และมีความสนใจแค่ไหน

ท่านทูตจีนก็ให้คำตอบ และความเห็นต่อโครงการดังกล่าวมาอย่างชัดเจนว่า ตนได้ติดตามข่าวแลนด์บริดจ์จากสื่อไทย และทางจีนทราบดีว่า **โครงการนี้ยังไม่มีรายละเอียดแน่นอน และยังไม่มีการศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) ที่ชัดเจน** ประกอบกับมีแรงต้าน และมีความเห็นที่แตกต่างหลากหลายในสังคมไทย ฝ่ายจีนเองก็รอติดตามผลการศึกษาของรัฐบาลไทย (ชุดที่มีรองนายกฯ เอกนิติ เป็นประธาน) อยู่เช่นกัน

ทั้งนี้ รศ.ดร.อัทธพรศรี ได้กล่าวทิ้งท้ายว่า ในอนาคตตนจะเขียนเป็นบทความให้อ่านต่อไป ซึ่งหากมีการเผยแพร่ออกมาเมื่อไหร่ Thailand In-Depth ก็จะมานำเสนอผู้อ่านอีกที เพราะโครงการแลนด์บริดจ์ถือเป็นโครงการที่ต้องจับตาดูกันยาว ๆ และจากบทสนทนาของท่านทูตจีนก็พอจะทำให้เรารับรู้ได้ว่า ณ ขณะนี้ จีนก็ให้ความสำคัญกับโครงการนี้ไม่ต่างกับคนไทย

